

12:15-13:00, חדר 322, הרצאה

ד"ר אלון שב: איזו ציפור נשמעת כך? על הטכניקות המורחבות ב"מוסיקה לציפור" להנס-מרטין לינדה

הנס-מרטין לינדה (Linde), אשר חוגג השבוע את יום הולדתו ה-92, נחשב לאחד מאמני החליליות פורצי הדרך של המאה ה-20. לאורך כל המחצית השנייה של המאה פעל לינדה לקידומה של החלילית הן בשדה המוסיקה העתיקה והן בשדה המוסיקה החדשה. כמלחין-מבצע, יצירותיו הפכו לאבני יסוד של הרפרטואר המודרני שנכתב לכלים מוקדמים. יצירותיו של לינדה, ובראשן "מוסיקה לציפור" (1968) לחלילית ו"רמיזות" (1988) לחליל בארוק, היו חלוציות באופן בו יישמו טכניקות נגינה מורחבות על כלי-נגינה עתיקים. בהרצאתו, ינתח ד"ר שב (בכלים ממוחשבים) את הניסויים הצליליים שהציע לינדה ב"מוסיקה לציפור".

ד"ר אלון שב הוא מרצה בכיר בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה. הוא בוגר תואר ראשון בביצוע (חליליות) ובקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, שם גם למד לתואר שני בקומפוזיציה. את עבודת הדוקטורט במוסיקולוגיה חיבר כעמית Ussher בטריניטי קולג', דאבלין. הוא חבר באגודת פרסל הבריטית מאז 2015, ומכהן בתפקיד יו"ר איגוד המוסיקולוגים בישראל. לצד מחקריו בנושא מוסיקה מן הרנסאנס והבארוק, חיבר מאמרים בנושא מוסיקה בישראל במאה ה-20, רוק, וסוגיות בביצוע בן-זמננו של מוסיקה עתיקה.

ד"ר שי כהן: עיון בדרכי ההלחנה והביצוע של הזמרת-יוצרת Kate Soper

Kate Soper (ארה"ב, נולדה ב-1981) היא זמרת-יוצרת הקושרת בין תהליכים קומפוזיציוניים מתחומי אמנות שונים לבין דרכי ביצוע קולי. עבודתה כמלחינה וכמבצעת בוחנת את התכונות הדרמטיות של הקול האנושי, תוך ניצול של טכניקות ווקאליות מורחבות להבעה מקסימלית. בשירה שלה ניכרת השפעה רב-תחומית, הכוללת טכניקות ביצוע המקובלות במוזיקה פופולרית, טכניקות שירה הודיות ויכולות תיאטרליות המתכתבות עם תהליכי עיצוב צליל באמצעים דיגיטליים. הכתיבה הקולית שלה משלבת דיבור ושירה, שימוש בצלילים עיליים ומערכות כיווןן ייחודיות, אדפטציה של גווני צליל אינסטרומנטליים, רזוננס מודגש, שימוש פתאומי ברגיסטרים קיצוניים ועוד. מאז 2006 היא פועלת כבמאית, מלחינה וזמרת-מבצעת באנסמבל Wet Ink למוסיקה חדשה בניו יורק. ההרצאה תתמקד ביצירה Voices From The Killing Jar (2010-12) לקול, אנסמבל ואלקטרוניקה, עם טקסטים שונים. משך היצירה 45 דקות והיא כוללת 8 חטיבות. הכלים המשתתפים הם: סופרן, בריטון (בחטיבה אחת בלבד), חליל (פיקולו ובס) סקסופון טנור, כלי הקשה, פסנתר, כינור, חומרים מוקלטים ואלקטרוניקה חיה. שם היצירה החרג מעיד על פנטזיה הגלומה ביצירה. 'צנצנת הרג' היא כלי המשמש את האנטומולוגים להרג פרפרים וחרקים אחרים מבלי לפגוע בגופם, מעין מיכל זכוכית אטום ומרופד ברעל. ביצירה מוצגת סדרה של גיבורות הנקלעות לסוגים של 'צנצנות הרג' עקב מצבים חסרי סיכוי, גורלות בלתי אפשריים, פנטזיות לא הגיוניות ונסיבות מצערות אחרות. כל אחת מהן חיה ב'עולם' הבנוי מסביבות קוליות שעוצבו במיוחד להרכב המבצע ולשירה הייחודית של Kate Soper.

ד"ר שי כהן הוא מוסיקאי, מלחין וחוקר בתחומי קומפוזיציה אלקטרו-אקוסטית, סינתזה וגרפיקה ממוחשבת. כהן הוא ראש המסלול למוסיקה, טכנולוגיה ומדיה חזותית במחלקה למוסיקה באוניברסיטת בר-אילן, ומרצה בפקולטה לחינוך מוסיקלי במכללת לוינסקי. יצירותיו בוצעו בפסטיבלים רבים בארץ ובעולם על ידי מיטב התזמורות וההרכבים, ופרסומיו ראו אור בכתבי עת בתחומי מוסיקה, פסיכולוגיה וחינוך. בשנת 2021 זכה במענק מהקרן הלאומית הישראלית למדע ISF, לחמש שנים של מחקר אינטגרטיבי על סנכרון באמצעות תיפוף בקרב מבוגרים אוטיסטים והשלכותיו על תפקודם החברתי.

פוליה ישנה חדשה

ענבר סלומון, חליליות וניהול אמנותי; מרניה מינקין, צ'מבלו; נירית רכבי, כוראוגרפיה ומחול

Diego Ortiz (1510-1576): Recercada Quarta sobre tenores Italianos - "La Follia"
Arcangelo Corelli (1653-1713): Sonata La Follia (1700) op. 5 no. 12 - part 1
Hans Martin Linde (*1930): Una Folia Nuova (1989) for Alto Recorder
Zohar Sharon (*1978): My Folia (2020) for Alto/Soprano Recorder & Piano/Harpsichord
Julian Dawes (*1937): A Jewish Folia (2019) for Soprano/Alto/Tenor/Bass recorder
Allegro – Moderato – Molto Moderato – Allegro – Lento
Johann Casper Ferdinand Fischer (1656-1746): Chaconne in F Major for solo
Harpsichord
Ruben Seroussi (*1959): Folia for a Recorder player (2019) for
Garklein/Sopranino/Soprano/Alto/Tenor/Bass Recorder
Dganit Elyakim (*1977): One on 1.1 (2020), for Bass/Alto Recorder & Live Electronics
Corelli: La Follia (1700) - part 2

תכנית הקונצרט משלבת את שתי התקופות המרכזיות ברפרטואר לחלילית: מוסיקה עתיקה (רנסנס ובארוק) ומוסיקה עכשווית. היצירות הנכללות בה עוסקות בנושא הטירוף: כיצד הוא מופיע בבארוק ביצירות המבוססות על נושא ה"פוליה" בסגנונות העתיקים השונים, וכיצד הוא חוזר ומופיע ביצירות מודרניות, הן מההיבט המוסיקלי והן מההיבט הרגשי, בשפת הלחנה עכשווית ובטכניקות נגינה מורחבות. היצירות העכשוויות בקונצרט הולחנו במיוחד עבור ענבר סלומון לאלבום החדש שלה, אלבום שהוא מסע היסטורי בהלחנה לחלילית. השילוב של סגנונות מוסיקליים שונים, שאינו נפוץ בעולם המוסיקה הקלאסית, יוצר דיאלוג בין הסגנונות, שופך אור חדש על העבר, בוחן את ההווה ומצית את הדמיון במחשבה על העתיד.

ענבר סלומון היא נגנית חליליות המבצעת מוסיקה עכשווית ועתיקה. זוכת פרס מפעל חיים ע"ש עדן פרטוש לביצוע מצטיין של יצירה ישראלית – על ביצוע היצירה "רעד" מאת הילה טמיר-אוסטרובר, שהולחנה עבורה. היא משתפת פעולה עם מלחינים מהארץ והעולם, שופטת בתחרויות לביצוע מוסיקה ישראלית, ובעשור האחרון ביצעה בכורה למעל 35 יצירות שהוקדשו לה. הופיעה כסולנית עם תזמורת האקדמיה של קלן, תזמורת הבארוק ירושלים, בארוקה, פוליפוניה, תזמורת הבמה הישראלית והסינפוניטה באר שבע. ניגנה עם אנסמבל המאה ה-21, פניקס, מודאליוס, קאמרה 15, פורום המלחינות הישראלי ואיגוד הקומפוזיטורים. ניהלה אמנותית, הפיקה וניגנה בחמישה אלבומים המוקדשים לחלילית, האחרון שבהם, "פוליה ישנה-חדשה" יצא בלייבל האמריקאי Centaur Records. היא בעלת תואר שני בביצוע מהאקדמיה למוסיקה בנירנברג, ותואר שני במוסיקולוגיה, בהצטיינות, מהאקדמיה למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת ת"א.

מרינה מינקין מנגנת בקביעות עם אנסמבל פניקס, אנסמבל ספקטרום ואנסמבל המאה ה-21. היא בעלת תואר ראשון במוסיקה מהאקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, ובעלת תואר שני ודוקטורט במוסיקה מאוניברסיטת בוסטון. בין הקלטותיה: מוסיקה לצ'מבלו סולו ולהרכבים קאמריים מאת ויטוריו רייטי, מוסיקה לצ'מבלו מאת מלחינים ישראלים (Albany Records), האלבום "באך, באך ובאך" (Artona) המציג יצירות לוויולה וצ'מבלו מאת באך ובניו עם הוויולן מיכאל זרצקי; ושידורי רדיו רבים ברשת WGBH בבוסטון, 'כאן קול המוסיקה' בישראל, RCJ בפרז ו-WYNC בניו-יורק.

נרית רכבי היא רקדנית וכוריאוגרפית, אמנית פרפורמנס וחוקרת תנועה, שחקנית, יוצרת בינתחומית ואמנית וידאו. כמו כן היא מורה למחול ותנועה, מפתחת ויוזמת סדנאות ומעבדות תנועה ואימפרוביזציה בארץ ובחו"ל, משתתפת כיוצרת, רקדנית ושחקנית בהפקות מחול, תיאטרון, אופרה ווידאו, ומתמחה בחקירה תלוית-מקום. נרית רכבי מרבה בשיתופי פעולה אמנותיים ומעלה הפקות פרפורמנס בינתחומיות בארץ ובחו"ל, בין השאר בדרום אפריקה, גרמניה, אנגליה, יוון, יפן, טאיוואן ואיטליה. היא בעלת תואר ראשון במחול ותנועה מסמינר הקיבוצים, תואר שני במסלול הבינתחומי באמנויות מאוניברסיטת ת"א, ולימודי אמנות המדיה הדיגיטלית.

צילום: יגאל אברהמוב

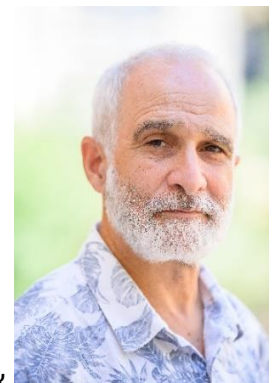
13:45-12:15, חדר 322, הרצאה

פרופ' מיכאל וולפה: "הסימפוניה החדשה" – שש הסימפוניות של יוסף טל כתמצית תפיסתו הסגנונית וחזונו האמנותי

שש יצירות לתזמורת מאת יוסף טל, אותן הלחין בשנים 1952-1991, זכו לקבל את הכותרת "סימפוניה". ביצירות אלה המלחין ניסח מחדש את הסוגה הסימפונית, ומיצירה ליצירה גיבש סגנון אישי וייחודי. מבחינת טל היו יצירות אלה סימפוניות לכל דבר. חזונו של טל שאף לניסוח של סוגה משלו: 'הסימפוניה החדשה' שעל אף תמציותה יהיו בה תוכן ורושם של סימפוניה. ההרצאה תכלול סקירה קצרה של מכלול שש הסימפוניות, ויוצגו בה עקרונות שיטת ההלחנה של יוסף טל, המשלבת בין כלים דידקטיים חמורים לבין הפעלה של האינטואיציה. שש הסימפוניות הן שש תחנות בסיפור חייו כמו גם בסיפור חיינו בארץ הזו במהלך כמעט ארבעים שנה. הרצאה זו מתמצתת את מאמרו החדש של פרופ' וולפה, שחובר עבור ספר על יוסף טל בעריכתו של פרופ' יהואש הירשברג.

פרופ' מיכאל וולפה, מלחין, פדגוג וחוקר, הוא בעל תואר בוגר ותואר אמן מהאקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, תואר שני מאוניברסיטת קיימברידג' באנגליה, ותואר שלישי מהאוניברסיטה העברית. חיבר מגוון יצירות קונצרטיות – קאמריות, סימפוניות, ווקאליות וסולניות – שבוצעו בארץ ובעולם. בין יצירותיו האחרונות, "פתיחה לזכרו של גיבור" לתזמורת קאמרית (סימפונט רעננה, 2019); "וריאציות על נושא של מוצארט" לפסנתר ותזמורת אנדלוסית (תזמורת ירושלים מזרח מערב, עם וולפה כסולן, 2021); "שיר פרידה" לתזמורת גדולה, מקהלה וסולנים, ומחזור של פרלודים לפסנתר בכל הסולמות. בימים אלה הוא משלים מחזור שירים לאלט ותזמורת קאמרית, המבוססת על לחניו של מרדכי זעירא לשירי רחל. וולפה מכהן כמנהל אמנותי של פסטיבל "צלילים במדבר", אותו ייסד עם חבריו ברמת הנגב לפני 25 שנה. הוא גם המנהל האמנותי של פסטיבל "פסנתרים בירושלים", אותו ייסד עם צוות תיאטרון ירושלים לפני עשור, ובעבר כיהן כמנהל האמנותי של חג המוסיקה הישראלית. בין הפרסים בהם זכה: פרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים (1997, 2013), פרס אקו"ם על מפעל חיים (2009), ופרס יצחק נבון על תרומה לתרבות היהודית (2018).

צילום: שמעון יאיר כהן

ד"ר טליה עמר: אלקטרוני, אקוסטי, והיחסים ביניהם ביצירותיי

בהרצאה זו יוצגו מספר יצירות שהלחינה טליה עמר בשנים האחרונות, לכלים אקוסטיים בשילוב אלקטרוניקה. מוקד ההרצאה דן במערכות היחסים השונות שאפשר ליצור בכתובה האלקטרו-אקוסטית ובחשיבות התאמת הקונספט המוסיקלי לכלי האלקטרוני. היצירות שידונו בהרצאה הן: "Triangulation" לפסנתר ואלקטרוניקה (2017); "Improvisation for Guitar and Movement", לגיטרה, אלקטרוניקה חיה וסנסורים (2021); "פיזיקה", לקול, אלקטרוניקה חיה, ווידאו ארט, שנוצרה בשיתוף פעולה עם המעצבת, חוקרת, ומתכנתת מבצלאל שרית יודלביץ' (2022); והיצירה "Labyrinth", לשישה נגנים ואלקטרוניקה (2021).

ד"ר טליה עמר, פסנתרנית ומלחינה, היא זוכת פרס ראש הממשלה למלחינים (2018), פרס אקו"ם ע"ש חיים אלכסנדר (2018), פרס רוזנבלום לאומן צעיר מבטיח מעיריית ת"א (2016), ופרס Klon מאיגוד הקומפוזיטורים (2012). בקיץ 2017 השתתפה בקורס ManiFeste של IRCAM בפריס. בשנת 2014 נבחרה רביעיית המיתרים שלה Obsession ע"י מאסטרו לורין מאזל לביצוע בפסטיבל Castleton ובשנת 2011 השתתפה בקורס Royaumont שבצרפת. בשנת 2017 נבחרה לייצג את ישראל בפסטיבל International Society for Contemporary Music בוונקובר עם יצירתה לאנסמבל, בפסטיבל ACL בטאיוואן עם יצירתה לחליל ואלקטרוניקה, ובפסטיבל ECCO בבריסל עם יצירתה לפסנתר ואלקטרוניקה. יצירותיה בוצעו בפסטיבלים בישראל, צרפת, קנדה, נורבגיה, אוסטרליה, שוודיה, פיליפינים, טאיוואן, גרמניה, בלגיה, ארה"ב, אנגליה, יוון ואיטליה. טליה עמר היא מרצה במחלקה לקומפוזיציה של האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, ומכהנת שם כראש תחום החדשנות והטכנולוגיה. כמו כן היא חברת הוועד המנהל של איגוד הקומפוזיטורים הישראלי וחברת אנסמבל מיתר כמבצעת של מוסיקה אלקטרונית.

שירה לגמן, פסנתר

מייקל פיזארו (ארה"ב, נולד 1961): Barricades לפסנתר ואלקטרוניקה (2019)

Barricades (מתרסים) היא יצירה בת כ-60 דקות לפסנתר ואלקטרוניקה, שהולחנה במיוחד עבור הפסנתרנית שירה לגמן, וכוללת אוסף של שלוש-עשרה תמונות לפסנתר – חלקן בשילוב אלקטרוניקה – ושני אינטרלודים אלקטרוניים. היצירה מהדהדת בעקיפין את המוסיקה של המלחין הצרפתי פרנסואה קופרן (1668-1733) ובמיוחד, כפי שמרמז שם היצירה, את יצירתו **Les Barricades Mystérieuses** שהיא מופת לסגנון השבור של ראשית המאה ה-18 בבארוק הצרפתי: קווים עקלקלים וקישוטיים המייצרים רשת צלילים פתלתלה, אריג צלילי המורכב מיחידת בסיס מובהקת וקישוטים מוקפדת. היצירה של מייקל פיזארו משלבת חדש ועתיק: מחד, היצירה הקנונית של קופרן היא הבסיס הרעיוני לתפקיד הפסנתר, לא כציטוט מפורש אלא מבחינת טכניקת הכתיבה הכמו-בארוקית הקפדנית ההולכת ונעשית סבוכה ככל שהיצירה מתקדמת, ומאידך, הצליל האלקטרוני, שהוא ברובו אוסף של הצללות שהוקלטו מתוך הדהודי הפסנתר, במנעדים וצירופי צליל שונים. אל המערך הצלילי הזה מצטרפים גלי סינוס, נציגות אלקטרונית מינימלית, היוצרת הפרעות עדינות במרווחים מיקרו-טונליים המעשירים את היצירה בשינויי גוון קלים. השילוב בין כל הגורמים הללו יוצר מערך מסתורי ורב משמעויות המשלב ריחוק ואינטימיות.

שירה לגמן היא פסנתרנית בעלת רפרטואר רחב, מתקופת הבארוק ועד מוזיקה עכשווית וניסיונית. בשנים האחרונות התמחתה בריסטים לפסנתר עם תוכניות מגוונות כגון וריאציות גולדברג מאת י.ס.באך, המוסיקה של אוליבייה מסיאן, ג'ורג' ליגטי, מורטון פלדמן וג'יאצ'ינטו שלסי. בשנתיים וחצי האחרונות ראו אור שלושה אלבומי סולו בנגינתה: אלבום המוקדש לפרטיטות של באך למקלדת (בהוצאה עצמאית), אלבום המוקדש ליצירתו העכשווית של מייקל פיזארו לפסנתר ואלקטרוניקה (בלייבל elsewhere), ואלבום המוקדש ליצירותיו של המלחין ג'יאצ'ינטו שלסי (אף הוא בלייבל elsewhere). שלושת האלבומים זכו לתהודה ולביקורות מהללות. שירה לגמן פעילה גם כמלחינה: יצירותיה בוצעו על במות נחשבות בישראל, בן השאר בפסטיבל טקטוניקס, בביאנלה לרישום ירושלים, במוזיאון תל אביב, בפסטיבל ContComp באוניברסיטת חיפה ובחג המוסיקה הישראלית.

**האיש עם תיבת הנגינה
מיצירות עודד זהבי במלאת לו 60**

ענת צ'רני, סופרן
תהילה סרי מדבדבה, סופרן
שירה שקד, פסנתר
עדית שמר, חליל
אורחות: **ניקה קושניר**, מלחינה ונגנית אקורדיון, ו**נעה הרן**, מלחינה ואמנית קול

פרנץ שוברט: "האיש עם תיבת הנגינה" (מתוך מחזור השירים "מסע החורף") בעיבוד ובביצוע
נעה הרן וניקה קושניר
מיצירות עודד זהבי:

- "על מפת הפחדים והסודות" לטקסט מאת ראלי מרגלית
בביצוע תהילה סרי מדבדבה ושירה שקד
- "תא" לפסנתר סולו, בביצוע שירה שקד
- "כשספינתי תפליג" לטקסט מאת אמילי דיקנסון
בביצוע תהילה סרי מדבדבה ושירה שקד
- סונטה מס' 1 לחליל ולפסנתר
בביצוע עדית שמר ושירה שקד
- "שלושה שירי אוניברסיטת חיפה":
רציתי לכתוב שיר של איציק מאנגער
הבלדה על סשה ארגוב והשניים האחרים
חיים על פני האדמה
בביצוע ענת צ'רני ושירה שקד
- "רקמה מיוחדת" לטקסט מאת דליה רביקוביץ'
בביצוע תהילה סרי מדבדבה
- "שברי סערה" לטקסט מאת לאה גולדברג
בביצוע ענת צ'רני ושירה שקד
- "קדיש מוריס רוול" ו"מאחר מדי" לטקסט מאת דן פגיס
בביצוע תהילה סרי מדבדבה ושירה שקד

פרופ' עודד זהבי (נולד בירושלים, 1961) למד קומפוזיציה אצל אנדרה היידו, והוא בעל תואר שני ושלישי במוסיקה מאוניברסיטת פנסילבניה, שם למד אצל המלחינים ג'ורג' קראמב ושיילה סילבר. יצירותיו בוצעו על ידי מיטב התזמורות והמנצחים בישראל ובחו"ל, ביניהם התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוח זובין מהטה, ואלרי גרגייב, אנטוניו פפאנו, לאונרד סלטקין ופרדריק שזלן; תזמורת בית האופרה של קירוב עם המנצח ואלרי גרגייב; התזמורת הפילהרמונית של לונדון, וכל התזמורות הישראליות. יצירותיו בוצעו באולמות מובילים כמו הקארנגי, המירקין ואליס טאלי בני יורק, הקונצרטגוין בווינה והאופרה החדשה בפרנקפורט. הוא השתתף בפסטיבל באנף בקנדה, בפסטיבל בארג' בניו יורק, בפסטיבל בודן בניו בראונשוויק מיין, בפסטיבל ישראל, בפסטיבל הבינלאומי למוסיקה קאמרית בירושלים, ובפסטיבלי "קול המוסיקה בגליל העליון". עודד זהבי זכה פעמיים בפרס

ראש הממשלה לקומפוזיציה, וכן בפרס ברלאו היוקרתי בארה"ב, פרס אנגל, פרס רוזנבלום לאומנויות הבמה, פרס לנדאו של מפעל הפיס, שני פרסי נוצת הזהב של אקו"ם ופרסים בתחרויות בינלאומיות בספרד ובארה"ב. כמו כן זכה במענק כעמית מחקר במכון פרנקל למדעי היהדות באוניברסיטת משיגן ובמלגת שוסטרמן לאמנים. זהבי כיהן כמלחין בית בתזמורות רבות, בהן יזם והוביל מהלכים שהשפיעו על פני המוסיקה בארץ, הזמין יצירות מקוריות ממלחינים ישראלים וקידם פרויקטים הסברתיים וחינוכיים למגוון קהלים. הוא הלחין מוסיקה לסרטים, להצגות, למופעי מחול ובמה ושיתף פעולה כמעבד עם דייוויד ברוזה, נורית גלרון, יוסי בנאי, אריק לביא, רונה קינן, יואב יצחק, אלי לוזון ואחרים. עודד זהבי הוא פרופסור מן המניין באוניברסיטת חיפה, בה ייסד את החוג למוסיקה. הוא ראש ועדת הרפרטואר ב"סל תרבות ארצי" של משרד החינוך וכיהן כחבר בוועדות ציבוריות רבות מטעם משרד החינוך, משרד התרבות, והקרן הישראלית למדעים.

ענת צ'רני, מצו סופרן, למדה בבית הספר ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב, זכתה במלגות ובפרסי בית הספר ובמלגות בסר וברקוביץ'. היא הופיעה כסולנית בקונצרטים וברסיטלים רבים, בין השאר עם אנסמבל מיתר, הקאמרטה הישראלית, בארוקדה, סימפונט רעננה והתזמורת הקאמרית הישראלית. בין תפקידיה האופראיים גילמה את האישה השנייה והמכשפה הראשונה ב"דידו ואניאס" מאת פרסל, התפקיד הראשי ב"האלמנה העליזה" מאת להאר, ורוג'רו ב"אלצ'ינה" מאת הנדל. ענת צ'רני הייתה חברה ב"מיתר אופרה סטודיו" של האופרה הישראלית וגילמה שם תפקידים מגוונים. כמו כן שרה כסולנית ברקוויאם של מוצרט בפסטיבל האופרה הישראלית בעכו ובאורטוריה "שלמה" מאת הנדל עם הסימפונית ירושלים רשות השידור. תפקידים נוספים שגילמה כוללים את הנסיך ב"סנדריון" מאת מסנה בבית האופרה של פרייבורג ואת סיבל ב"פאוסט" מאת גונו באופרה של סט. גאלן.

תהילה סרי מדבדבה (נולדה בירושלים, 2000) היא בוגרת מקהלת אנקור, ובמסגרתה שרה עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית תחת שרביטם של של זובין מהטה, ראיון מקאדמס, אילן וולקוב ואחרים. בשנים האחרונות השתתפה בפרויקטים רבים, ביניהם הקלטות לאלבום "יום שהלך לאיבוד" למילים של מירון איזקסון, פס הקול של הסרט "המסע" וקונצרט הזיכרון לכבוד רס"ן יהורז כשר. היא זוכת הפרס הראשון בתחרות הבינלאומית בקייב Chestnut Piano International Festival ובפרס האופרה הירושלמית ע"ש קוסטר-ניומן. בימים אלו היא משלימה את לימודי התואר הראשון באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים.

שירה שקד מופיעה כפסנתרנית על במות מרכזיות בארץ ובעולם, ביניהן הקרנגי הול בניו יורק, Verizon Center בושינגטון, Lincoln Center בניו יורק, Municipal Teatro de Santiago בצ'ילה והיכל התרבות בישראל. לצד נגינת רסיטלים וקונצרטים קאמרליים היא משתפת פעולה עם הכנר מקסים ונגרוב, הופיעה עם הכנר פאבל ורניקוב, ניגנה כסולנית עם התזמורת הסימפונית ירושלים, תזמורת סטוני ברוק ניו יורק, סימפונט רעננה ותזמורת בית הספר הגבוה למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה. היא הקליטה שני אלבומים עם חתן פרס ישראל נתן זך והמלחין שלומי פריג' והופיעה בפסטיבל למוסיקה יהודית בפיטסבורג (ארה"ב), בפסטיבל אילת למוסיקה קאמרית, בפסטיבל הווסט-וילג' למחזות זמר (ארה"ב) ובפסטיבל "הפסנתר מארח". כמו כן השתתפה בכיתות אמן בינלאומיות, כן השאר בהדרכת פנינה זלצמן, ג'ואנה מק'גרור, פאוול גילילוב ואלברט טיו, וזכתה במלגות מאוניברסיטת סטוני ברוק ומבית הספר ע"ש בוכמן-מהטה. בשירותה הצבאי שירתה כמוזיקאית מצטיינת ובמקביל למדה באקדמיה למוסיקה תל-אביב ולאחר מכן באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשנת 2016 סיימה דוקטורט בסטוני ברוק, ניו יורק.

עדיית שמר מנגנת בחלילים שונים: חלילים מוקדמים מתקופת הבארוק, חליל קלאסי ורומנטי, וחליל מודרני. חלק חשוב מפעילותה המוסיקלית מוקדש לנגינת מוסיקה עכשווית לחליל והיא ביצעה והקליטה יצירות רבות שהולחנו במיוחד עבורה. היא החלילנית הראשונה של תזמורת הבארוק ירושלים ומופיעה רבות בישראל, אירופה ואמריקה, כסולנית ובהרכבים קאמרליים. כמורה מוערכת היא מלמדת נגינה בחליל בארוק ובחליל מודרני. לאחרונה יצאו לאור שני אלבומים בנגינתה: האחד עם הפסנתרנית האנגליה מגי קול מיצירותיו של פיליפ גובר, ובשני יצירות מופת לחליל, מתקופות שונות ובחלילים שונים. בשנים האחרונות, בנוסף לפעילותה המוסיקלית כמורה וכמבצעת, היא עוסקת גם בכתיבת פרוזה ופרסמה שני ספרים. היא מחלקת את זמנה בין שני תחומים אלה המשלימים עבורה מעגל של יצירה.

צילום: ענת אורן

13:45-12:15, חדר 322, הרצאה

גוני פלס: ScoreCraft – סביבת משחקים מוסיקליים ניסיוניים

לשחק יחד משחקים מוסיקליים ניסיוניים – זוהי הליבה של סקורקראפט (ScoreCraft), סביבת משחקים מוסיקליים המתווכת נגינת מוסיקה משותפת אונליין, דרך משחקיות. בהרצאה נכיר את סקורקראפט, נשחק במספר משחקים מוסיקליים שפותחו באמצעותה, נבין איך הסביבה בנויה וכיצד ניתן להשתמש בה על מנת ליצור קומפוזיציות מוסיקליות. כמו כן, נעסוק בסוגיות המוסיקליות-פילוסופיות העולות מיצירת מוסיקה דרך משחק במחשב, כגון מהי פרטיטורה, איך משחק מחשב יכול לשמש כפרטיטורה, ומה עולם המוסיקה יכול ללמוד מתרבות הגיימינג.

גוני פלס הוא מלחין, מורה וחוקר מוסיקה. הוא משלים דוקטורט בקומפוזיציה באוניברסיטת באת' ספא שבאנגליה בהנחיית ג'יימס סונדרס, ובעל שני תארים שניים בקומפוזיציה ובתיאוריה מוסיקלית מבית הספר הגבוה למוסיקה בבאזל, שווייץ, שם למד עם קספר יוהאנס וולטר ויעקב אולמן. הוא סיים תואר ראשון בקומפוזיציה בבית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה, אוניברסיטת תל אביב, בהדרכת דן יוהס, ולמד סאונד והפקה מוסיקלית במכללת בי.פי.אם. עבודותיו הוצגו במסגרות רבות בארץ ובעולם, ביניהן סמינר הקיץ למוזיקה חדשה בדרמשטאדט, פסטיבל איגוד המלחינים האסייתי, ומרתון התיבה.

צילום: Tataroglou Kostas

אתי בן-זקן: אנסמבל מודאליוס – פרויקט עולם מלא

הסרט "עולם מלא" כולל שש יצירות וידאו-מוסיקה קצרות: כל אחת מהן היא פרשנות מופשטת לכותרת "עולם מלא", ועוסקת בסוגיות של אקולוגיה, מוסר, זהות ותיקון עולם. הן נוצרו ע"י קבוצה רב-דורית ורב-סגנונית של יוצרים בהזמנת האנסמבל המוסיקלי "מודאליוס" ומוביליו – המלחין איתן שטיינברג ואמנית הקול אתי בן-זקן, והמוסיקה בכל שש היצירות הולחנה במיוחד לאנסמבל מודאליוס. כל אחת מיצירות הווידאו עומדת בפני עצמה, ובסרט הן מופיעות ברצף, זו אחר זו. יחד הן מציעות מפגש ייחודי של וידאו ומוסיקה שמאיר באור חדש גם את נושא הפרויקט וגם את הקשר בין אמן-חזותי, מלחין וצופה. בן-זקן תקדים דברים על הפרויקט ולאחר מכן הסרט יוקרן בשלמותו.

במאים: בן הגרי, אתי בן-זקן, אילת כרמי ומירב הימן, לירון ברכט, אשכר גלילי, יערה ניראל.

מלחינים: לירן יוזבגי, איתן שטיינברג, יובל שי-אל, טליה אליאב, חגי קשת-מטרסו, רוני רשף.

חברי אנסמבל מודאליוס: איתן שטיינברג (ניצוח), אתי בן-זקן (שירה), שריג סלע (חליליות), אורית מסר-יעקבי (צ'לו), טל פדר (קונטרבס), עודד שוב (גיטרה), אמנון יואל (כלי הקשה).

אתי בן-זקן היא אמנית-קול ויוצרת רב-תחומית, זוכת פרס רוזנבלום לאמנים מצטיינים (2018). במשך שלושה עשורים הופיעה כסולנית על מיטב הבמות בישראל ובחו"ל וביצעה יצירות עכשוויות – מרביתן יצירות שהולחנו במיוחד לקולה – לצד מוסיקה אתנית במגוון שפות. שירתה הוקלטה בשבעה-עשר אלבומים, ומושמעת תדיר בתחנות רדיו בישראל ובחו"ל. במקביל לפעילותה המוסיקלית, בן-זקן היא יוצרת רב-תחומית פעילה: שלושה ספרים שכתבה ראו אור בהוצאת ספרית פועלים – הקיבוץ המאוחד; מופעי תיאטרון-מוסיקה ואופרות-קאמריות שביימה ועיצבה הוצגו בפסטיבלים בישראל, גרמניה וארה"ב; יצירות-בד גדולות ממדים שיצרה הוצגו בתערוכות בארץ ובחו"ל, ועבודות-סאונד שלה מלוות תערוכות וסרטי וידאו של אמנים ישראלים, והוצגו בגלריות ופסטיבלים בישראל ובחו"ל. למידע נוסף אודותיה ואודות אנסמבל מודאליוס: www.benzaken-steinberg.com

אנסמבל מודאליוס הוקם ומנוהל ע"י המלחין איתן שטיינברג ואמנית הקול אתי בן-זקן. האנסמבל הופיע על מיטב הבמות בישראל וחברים בו שבעה מוסיקאים ישראלים בולטים, כל אחד מהם מומחה בתחום מוסיקלי אחר – מוסיקה עתיקה, עכשווית, אתנית וג'אז. האנסמבל הקליט יחד 6 אלבומים. פרויקט הווידאו-מוסיקה "עולם מלא" שהולחן עבור האנסמבל הוקרן בחג המוסיקה הישראלית 2020, בסדרה "פועם בלב" של מרכז פליציה בלומנטל למוסיקה, ובפסטיבל "אפוס" לסרטי אמנות ותרבות בסינמטק תל אביב.

צילום: נופר הורוביץ

17:00, אולם 207, קונצרט

אנסמבל סיב: מוזיקה חדשה

**מעין גיימס, סקסופונים
דניס סובולב, גיטרה חשמלית
דן וינשטיין, צ'לו**

לוקה ריצ'י: We are hostages (2021)

רומן פארחומנקו: Collision (2021)

יואב לוי: This is a clear pure interpretation of life (2020)

סרגי זגני: Studies on rhythm BACH (1984)

אנסמבל סיב SEV (ראשי תיבות של Saxophones, Electric-guitar, Violoncello) נוסד בתחילת 2018 מתוך העניין המשותף של חבריו במחקר אמנותי דרך איסוף וביצוע של מוזיקה חדשה להרכבו המיוחד. ייחודו של אנסמבל פריטה-קשת-נשיפה כזה מאפשר גילוי ובדיקה מחדש של הביצוע הקאמרי והפרקטיקה הכלית ומנסה לשקף את גישתו של האנסמבל למקומו המתחדש של הקונצרט העכשווי בכלל ושל המבצע-פרשן בפרט. חברי האנסמבל עומדים בקשר הדוק עם מלחינים ויוצרים רבים בארץ ובחו"ל ולצד קונצרטים בישראל השתתף האנסמבל בפסטיבלים מרכזיים בסט פטרבורג ובמילאנו.

רביעיית מוריס (איטליה) Quartetto Maurice
בחיפוש אחר אור ונהירות "Alla ricerca di luce e chiarezza"

Georgia Privitera, violino
Laura Bertolino, violin
Francesco Vernerio, viola
Aline Privitera, cello

Helmut Lachenmann: String quartet n.3 *Grido* (2001-2002)
Luigi Nono: *Fragmente-Stille, an Diotima* for string quartet (1979-80)

על יצירתו של הלמוט לכנמן:

"בכל פעם, הלחנה היא עבד לא 'פתרון בעיה', אז לפחות 'התמודדות' עם טראומה מפחידה/מענגת, ושימוש באתגרים קומפוזיציוניים נפוצים כדי ליצור התרחשות מצלולית – שגם אם אינה חדשה, היא לפחות מוזרה. בתוכה אני מאבד את עצמי, ומוצא את עצמי שוב. זה אמנם נשמע מאוד פרטי, אבל ה'בעיה' או ה'טראומה' הזו מכילה תמיד, באופן שונה בכל פעם, את השאלה העקרונית לגבי עצם ההיתכנות של מוסיקה אותנטית, במצב שבו המונח הזה נעשה כל כך קולקטיבי: מוסיקה נמצאת כיום בכל מקום, זמינה באופן מוחלט בחברה המוצפת ב'מוסיקה' (= קסם שמיעתי מבוים לשימוש ביתי), רווייה ומשעממת, בעלת סטנדרטיים נמוכים, מפוקפקת. בעיה זו היא מציאות מוכרת ומודחקת גם יחד; היא החלק החיצוני של הכמיהה הפנימית הלא פחות אמיתית, הניתנת להדחקה, אך גם לזיהוי, למרחבים משוחררים של התפיסה ושל הנפש, למוסיקה 'חדשה'. – הלמוט לכנמן

על יצירתו של לואיג'י נונו:

שברי דממה שמקיפים את הצליל, גבולות השאלות שהלדרלין מפנה אל דיוטימה – בעודו מחכה שהיא לא תשפוט אותו ותעצור את הנשימה – משעים את המצב הלא-רציונלי של הציפייה המעיקה. חוסר ההמשכיות של שיח הטירוף, כאתגר ליצירה מוסיקלית הנבנית באמצעים ספרותיים שבהם הרווח בין קבוצות המילים אינו נשמע. המלחין לואיג'י נונו ארגן רשת של ארבעים ושמונה ציטוטים שאותם הוא מכנה 'קריצות', בהשראת שירי המשורר הלדרלין המשמשים לו כמסגרת רגשית. לכל ציטוט יש צורת כתיבה, לעתים רחוקות קונטרפונקטית, לרוב בדינמיקה מוגבלת, עם חותם של שתיקה שלפעמים נשמעת חזקה יותר מהמוסיקה עצמה. הוא מכה בנו; פושט מההאזנה שלנו את כוונת התגובה, שעדיין לא ניסחנו, לשאלות של המשורר. לואיג'י נונו, הגיבור הלטיני של התרבות הנורדית, האם הוא 'מתורגמן' טוב להלדרלין, המשורר הגרמני של האהבה הים-תיכונית? החומר המוסיקלי נשאר דומה לעצמו; אותם מרווחים, תאים ריתמיים הניתנים לזיהוי, רגיסטרים קבועים. משהו צומח בתוך המוסיקה הזו ובאמצעותה, אבל גם יוצר אותה, תוך כדי שהוא נשאר לא נאמר, אולי בלתי ניתן להיאמר.

רביעיית מוריס היא זוכת פרס XXV – פרס מבקרי המוסיקה פרנקו אביאטי (2015), ופרס המלגה ב-Ferienkurse für Neue Musik בדרמשטאדט (2016). הרביעייה נוסדה ב-2002 ומתמקדת במוסיקה של המאה ה-20 ובמוסיקה עכשווית. הרביעייה מאמינה בקידום מוסיקה חדשה באמצעות הזמנת יצירות ממלחינים צעירים, והיא מעודדת הפקה מוסיקלית רעננה, עשירה ומגוונת. פרויקט מיוחד "4+1" נועד להעמיק את הקשר עם המוסיקה האלקטרונית ולבחון את האפשרויות החדשות שהיא מציעה לרביעיית מיתרים. רביעיית מוריס הופיעה ברחבי איטליה ומחוצה לה, במיטב אולמות הקונצרטים.

13:45-12:15, חדר 322, הרצאה והקרנת אופרה

פרופ' איתן שטיינברג: שותפות יצירתית בין מלחין ומבצעים באופרה הקאמרית שלי "משלחת חיפוש 220"

באופרה הקאמרית "משלחת חיפוש 220" (מוסיקה: איתן שטיינברג, בימוי ועיצוב: אתי בן-זקן) איתן שטיינברג השתמש במגוון טכניקות הלחנה המאפשרות חופש ביצועי לזמרות ולנגנים. טכניקות אלה מתבטאות בתיווי וביצוע, ובמידה מסוימת הופכות את המבצעים לשותפים בתהליך היצירתי. איתן שטיינברג ישוחח על הדיאלוג מלחין-מבצעים שהוא מרכזי ליצירה זו, ולאחר מכן יקרין את תיעוד האופרה כפי שצולם בביצוע הבכורה, בחג המוסיקה הישראלית 2019. בבסיס האופרה "משלחת חיפוש 220" נמצא הרעיון הבא, שאינו מופיע כליברטו או כנרטיב, אלא מובא לידיעת הקהל בתכנייה בלבד: "מאתיים ועשרים שנה אחרי האסון על כדור הארץ, חברי משלחת חיפוש 220 בוחנים שרידי כתבים עתיקים, ומנסים לפענח את הכשל המוסרי שגרם לחורבן. הם רכונים מעל כתבים שאיש אינו מבין עוד את שפתם, בוחנים ביראת כבוד את צורת האותיות, את צילי ההגאים וההברות. בחברה האנושית שמשלחת זו היא חלק ממנה, הקוד הגנטי התחדש באופן שונה, ודווקא התודעה המוסרית פועלת ביתר שאת: הקשבה הדדית, צליל משותף, שקט משותף, הם ערכים מהותיים בחיי בני אדם. עבור חברי המשלחת הטקסטים אינם נהירים, הם מצליחים לפענח מילים בודדות. שחזור המילים וצירופן יחד הוא טקס של תיקון מסלול העבר."

פרופ' איתן שטיינברג הוא זוכה פרס אקו"ם על מפעל חיים (2014), פרס לנדאו לאמנויות (2010) ופרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים (2007, 2018). יצירותיו מבוצעות תדיר ע"י מיטב התזמורות, האנסמבלים והסולנים בישראל, אירופה וארה"ב, מושמעות ברדיו בישראל ובחול"ל ועד כה ראו אור ב-15 אלבומים. בין יצירותיו אופרות קאמריות ויצירות תיאטרון-מוסיקה, יצירות תזמורתיות, יצירות קאמריות ויצירות סולו, ביניהן יצירות ווקאליות רבות החוקרות בדרך ייחודית את הקשר בין קול, טקסט ושפה. כמפעל חיים מתמשך, הלחין עשרות רבות של עיבודים לשירי-עם מהקהילות האתניות בישראל. איתן שטיינברג הינו פרופסור מן המניין בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה. הוא פעיל כמנצח של מוסיקה עכשווית, כשופט בתחרויות למוסיקאים צעירים, והינו המייסד והמנהל אמנותי של האנסמבל הרב-סגנוני "מודאליוס". למידע נוסף אודותיו: www.benzaken-steinberg.com

צילום: נופר הורוביץ

דגנית אליקים: "שחרור באמצעות שמיעה" אופרה אינטראקטיבית

"שחרור באמצעות שמיעה" (2021) היא אופרה אינטראקטיבית המבוססת על הארכיטקטורה של משחקי פלטפורמה – משחקי מחשב דו ממדיים. זוהי יצירה אודיו-ויזואלית המשלבת סיפור בעל אלמנטים משחקיים. היצירה משתמשת בארכיטקטורה של משחקים המבוססים על גלילה כדי ליצור סאגה שבה הגיבור מפלס את דרכו. אבל בשונה מרוב משחקי המחשב, באופרה הזו אין ניקוד, מנצחים או מפסידים. זהו משחק ללא משחק – נדידה במרחב דו-ממדי בעודו מייצר את המוסיקה.

מחברי האופרה: דגנית אליקים ושחר סריג

עיצוב ופיתוח אינטראקטיב: יותם נוי

סצנות ביניים, סרטוני אנימציה: עומר גל

טונמייסטר (במאי סאונד): רונלד בורסן

קול, מנחה בבארדו טודל: ענת פיק

מקהלה: מיכל אופנהיים-לנדאו

קול, סצנות ביניים: גיא הריז

חלילי בארוק: ענבר סלומון

כלי הקשה: תומר גלילי

בס קלרינט: יוני סילבר

היצירה נוצרה בתמיכת מנהל התרבות, הקרן ליוצרים עצמאיים, חג המוסיקה הישראלית וקרן יהושע רבינוביץ'

דגנית אליקים היא מלחינה ואמנית סאונד. יצירותיה עוסקות באספקטים שונים של אינטראקציה בין האנושי והדיגיטלי. ההקשרים של עבודותיה נוגעים בטכנולוגיה, פילוסופיה ומיצג, לצד מוסיקה. דגנית אליקים היא זוכת פרס ראש הממשלה לקומפוזיציה, זוכת מלגות מטעם "קרן שרת" ועוד. יצירותיה הוצגו בארץ ובחו"ל, בין השאר ב Warsaw Autumn Festival, פסטיבל ארס אלקטרוניקה, פסטיבל גאודאמוס, פסטיבל ישראל וחג המוסיקה הישראלית. אלבום הבכורה שלה, Failing Better (בתמיכת אקו"ם), זכה לשבחים במגזינים כגון The Wire, His Voice, וזכה להיכלל בקטלוג אתר האמנות Ubweb. אליקים היא בעלת תואר ראשון במוסיקה ופילוסופיה מאוניברסיטת חיפה ובעלת תואר שני מהקונסרבטוריון המלכותי בהאג, הולנד. לאורך השנים היא מלמדת במוסדות שונים, ביניהם מכללת שנקר, האוניברסיטה הפתוחה ובצלאל, והשתתפה בשיחי גלריה וסימפוזיונים בארץ ובעולם. למידע נוסף: www.misscomposed.com

צילום: אורי לוינסון

שחר סריג הוא אמן, סופר ומרצה. יצירתו עוסקת בציור ובחיבור שלו עם מדיומים דיגיטליים. במהלך השנים הציג כעשר תערוכות יחיד בגלריות כגון רוזנפלד, הקיבוץ וקו 16 באוצרות של גליה יהב ז"ל, מעיין שלף ואחרים. שחר סריג הציג בתערוכות קבוצתיות במוזיאון תל אביב, מוזיאון חיפה, יריד האמנות בפרנקפורט, המוזיאון היהודי בהולנד ועוד. הוא מלמד כתיבה ופרסם שלושה ספרים: ספר שירה, ספר פרוזה וספר אמן. סריג הוא בעל תואר ראשון באמנות ומוסיקה מאוניברסיטת חיפה ותואר שני באמנות MFA מאוניברסיטת חיפה. למידע נוסף: www.shahar-sarig.com

רביעיית מוריס (איטליה) Quartetto Maurice
מן החלל אל האינטימיות "Dallo spazio all'intimità"

Georgia Privitera, violino
Laura Bertolino, violin
Francesco Vernerio, viola
Aline Privitera, cello

Marco Stroppa: Un segno nello spazio (*A sign in space*) (1992-1994)
- L'apogeo dei segni
- La sublimazione dello spazio. Scarno, come un automa
Francesca Verunelli: Flowers #3 (*dripping*) for string quartet (2017/18)

על יצירתו של מרקו סטרופה:

סימן בחלל, מרוחק ופנימי, זיכרון ל"קוסמוקומיקס" הנהדר של הסופר איטאלו קלוינו, שסיומו מובא בתחילת הפרטיטורה. דמויות קטנות של רביעייה, סימנים זעירים מלאי היסטוריה, פועלים בתפיסה אישית של תופעת הצליל. הסימן מקבל נפח משתנה, הוא מתגלה בפרספקטיבה עם אובייקטים אחרים, הוא מתרחק, מתקרב, שוקע וצץ מחדש, ובכך הוא עובר טרנספורמציה, ומשנה גם את האחרים.

על יצירתה של פרצ'סקה ורונלי:

פרחים מס' 3 היא יצירה על האופן שבו אמנות לא יכולה אלא לומר 'חיים ומוות', אבל הניסיון לעשות זאת הוא בלתי אפשרי. זו יצירה שנכתבה לזכר אחת מחברותי היקרות, שמתה בטרם עת ובאופן טראגי באביב 2018. קית' הרינג כותב על טפטוף ה-peinture (אקט הציור) כתופעה המתקיימת הודות לחומר, שהוא בעל כוח וחיים משלו. אין סיבה להילחם בזה. במקרה זה, הטפטוף הוא חומר החיים – בסופו של דבר יש רק 'חיים ומוות' – המתגלה ומטפטף מעבר למחווה של הצורה האמנותית.

קונצרט זה מוקדש לזכרה של Ilaria Verunelli
This concert is in memory of Ilaria Verunelli

רביעיית מוריס היא זוכת פרס XXV – פרס מבקרי המוסיקה פרנקו אביאטי (2015), ופרס המלגה ב-Ferienkurse für Neue Musik בדרמשטאדט (2016). הרביעייה נוסדה ב-2002 ומתמקדת במוסיקה של המאה ה-20 ובמוסיקה עכשווית. הרביעייה מאמינה בקידום מוסיקה חדשה באמצעות הזמנת יצירות ממלחינים צעירים, ומעודדת הפקה מוסיקלית רעננה, עשירה ומגוונת. פרויקט מיוחד "4+1" נועד להעמיק את הקשר עם המוסיקה האלקטרונית ולבחון את האפשרויות החדשות שהיא מציעה לרביעיית מיתרים. רביעיית מוריס הופיעה ברחבי איטליה ומחוצה לה, במיטב אולמות הקונצרטים.

19:00, אולם 207, קונצרט

אנסמבל מוסיקה נובה

After Rzewski

קונצרט מחווה לפרדריק רז'בסקי (1938-2021)

שאל קוהן, בס/גיטרה

עדי שניר, סקסופון/חצוצרה

מעין צדקה, אקורדיון

תום קליין, צ'לו

מעין גיימס, סקסופון

ניתאי לוי, קלרינט

Frederic Rzewski: Les Mouton de Panurge (1968)

Frederic Rzewski: 13 Studies for Instruments (selection) (1977)

פרדריק רז'בסקי היה מלחין ופסנתרן אמריקאי ששילב ביצירתו אמירות חברתיות ופוליטיות, אסתטיקה מינימליסטית, אלתור ואלקטרוניקה. הוא היה אחד משלושת החברים המייסדים בקולקטיב האלתור הרדיקלי החלוצי MEV (Musica Elettronica Viva), שנוסד באיטליה ב-1966 ופעל כקבוצה שיתופית יוצרת. לצד שותפיו אלווין קארן וריצ'רד טייטלבוים שהיו מלחינים פורצי-דרך, רז'בסקי היה הסמן השמאלי, הפוליטי-מהפכני: הוא סלד מהנטיות הפורמליסטיות והאסתטיות של האוונגרד וחיפש דרכים לגעת בחיים האמיתיים ובמאבקים ממשיים לשחרור. בקונצרט יבוצעו שתיים מיצירותיו לאנסמבל.

אנסמבל מוסיקה נובה הוא קולקטיב מוסיקאים, מלחינים ומבצעים החוקרים תוך שיתוף פעולה מתמשך את השדה הרחב של מוסיקה ניסיונית, מוסיקה חדשה ואמנות הסאונד. החברות באנסמבל פועלות להרחבת גבולות המדיום תוך יצירת דיאלוג מפרה עם תחומי אמנות אחרים, טכנולוגיה ומדע. בנוסף למחויבות האנסמבל לביצוע מוסיקה מקומית עכשווית, הוא מבצע רפרטואר בינלאומי נבחר של מוסיקה בת-זמננו וכן יצירות נבחרות המהוות נקודות ציון חשובות במסורות המוסיקה האלקטרונית והניסיונית. למידע נוסף: www.musicanova.co.il

צילום: אורי ברקת

12:15-13:45, חדר 322 הרצאה (באנגלית)

פרופ' רבקה סייפאס (אוניברסיטת ראטגרס, ארה"ב, עמיתת הקרן לקידום מדעי הרוח והחברה):
מלחינות, סביב 1600-1750: לקחים מן העבר והשלכות להיום

Prof. Rebecca Cypess (Rutgers University, USA):

Women Composers, ca. 1600–1750: Lessons from the Past and Implications for Today

הרצאתה של סייפאס עוסקת במגוון מקרי מבחן של מלחינות מהתקופה 1600 - 1750. מלחינות אלו זכו להכשרה בקומפוזיציה, הכשרה אשר בדרך-כלל לא התאפשרה לבנות תקופתן. סקירת המקרים וניתוחם מלמדים אותנו לא-מעט על שצריך לעשות, גם כיום, בכדי לתמוך בנשים מלחינות וביצירה אמנותית של נשים.

פרופ' רבקה סייפאס היא דיקנית משנה לעניינים אקדמיים בבית"ס לאמנויות מייסון גרוס באוניברסיטת ראטגרס ופרופסורית במחלקה למוסיקה שם. בשנים 2018-2020 היא כיהנה כראשת המחלקה למוסיקה. בהוראה ובמחקר, סייפאס מתמחה בהיסטוריה, אינטרפרטציה ופרקטיקות ביצוע של מוסיקה מהמאות ה-17 וה-18 באירופה ובאמריקה, כמו גם בתרבות יהודית, מוסיקה והיסטוריה של המדע, ונשים במוסיקה. טרם מינוייה לראטגרס ב-2012, נמנתה סייפאס על סגל תולדות המוסיקה בקונסרבטוריון ניו-אנגלנד.

עדה רגימוב, נבל

קונצרט מלחינות

ניקה קושניר: שש תמונות חיפאיות לנבל סולו (2022)
טל כהן: Arena Y Mar (2022)
דנה מזל זיו: דודי ירד לגנו לנבל ואלקטרוניקה (2022)*
דנה מזל זיו: Circular Ruins לנבל ואלקטרוניקה (2022)
דבורה הנסון-קוננט: בארוק פלמנקו (2008)

* הקלטות דוד בוזגלו באדיבות "אנו" מוזיאון העם היהודי

עדה רגימוב, זוכת פרס מיי אדוארדס למוסיקה ומלגת קרן שרת, היא בוגרת הקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה בתל אביב והאקדמיה למוסיקה ומחול בירושלים, ובעלת תואר שני מהקולג' המלכותי למוסיקה ודרמה בוויילס, אנגליה. באנגליה הופיעה תחת שרביטם של דיוויד ג'ונס וקרלו ריצי, הקליטה לרדיו ב.י.בי.סי 3 והופיעה כסולנית בארגונו של יהודי מנוחין "מוסיקה חיה עכשיו". בישראל הופיעה ברסיטלי סולו בשידורי רדיו ממרכז פליציה בלומנטל והיא משתתפת קבועה כסולנית בסדרה "הנבל במרכז" בקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה. עדה היא חברת תזמורת המהפכה, התזמורת הקאמרית הישראלית ותזמורת ארמון בזמן. לצד רפרטואר קלאסי היא מבצעת מוסיקה בסגנונות מגוונים, מקליטה ומופיעה עם להקות בארץ ובחו"ל, חברה בטריו נבל פרקשן ואלקטרוניקה "Harpertronic" ובדואו נבל וסקסופון DRD.

צילום: אופנדרה גורונג

